

Determination of the Preference of Surgical Gown for Parents and Children between 6 and 12 Years of Daily Surgery

Nurdan Akcay Didisen (Corresponding author)
Nursing Faculty, Ege University, Izmir, Turkey
E-mail: nakcayyy@gmail.com

Atiye Karakul
Health Science Faculty, Izmir Katip Celebi University, Izmir, Turkey
E-mail: atiyekarakul@gmail.com

Nazmiye Nasuflar
Neonatal Surgery Intensive Care Unit, Ege University, Izmir, Turkey
E-mail: nazmiye_nasuflar@hotmail.com

Emre Divarci
Pediatric Surgery, Ege University, Izmir, Turkey
E-mail: emre.divarci@ege.edu.tr

Aysen Islamoğlu
Pediatric Surgery, Ege University, Izmir, Turkey
E-mail: aysen.islamoglu@gmail.com

Abstract

Objective: In this study, it was aimed to determine the preferences of children and their parents' gowns in the surgical clinic between of 6- 12 years.

Methods: It is a descriptive research. Data were collected in two stages. First, the child's parent information form was completed. In the second stage, both the child and the parent were given a blank surgical gown design. This apron shape, color and content is intended to be designed in terms. The study data were collected for 10-15 minutes and written consent was obtained from the child and parents. The data were evaluated by SPSS 22 package program. Descriptive properties were evaluated as number and percentage.

Results: In this study, 36 children and 36 parents were evaluated. 58.33% of the children were male and the mean age was 9.90 ± 2.07 (min. 7; max. 12). The mean age of the parents was 39.1 ± 5.93 (min. 31; max. 51). 38.89% of the children found the hospital to be very bad, 72.2% stated that the hospital was boring, 38.89% said that the hospital was a little scary, 69.44% did not like the operating room aprons and the aprons were not comfortable. 66.66% of the parents stated that the hospital was not a reassuring environment, 52.77% did not find the surgical gowns hygienic, 83.34% said that aprons were frightening for their children and 88.89% said that aprons were not comfortable for their children.

Conclusion: According to the results of the study, it was determined that children and parents did not like the surgical gowns and did not find them comfortable.

Key words: Daily Surgery, Child, Surgical Gown

Günübirlik Cerrahi Uygulanan 6-12 Yaş Arası Çocuk ve Ebeveynlerin Ameliyat Önlüğü Tercihlerinin Belirlenmesi

Özet

Amaç: Bu çalışmada cerrahi klinikte, 6-12 yaş arası günübirlik cerrahi geçirecek çocukların ve ebeveynlerinin önlük tercihlerinin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte çalışmadır. Araştırmanın örneklemini, günübürlük cerrahi geçirecek olan 6-12 yaş arası çocuklar ve ebeveynleri oluşturmuştur. Verilerin toplanması iki aşamada gerçekleşmiştir. İlk olarak çocuk ebeveyn bilgi formu doldurulmuştur. İkinci aşamada ise hem çocuk hem de ebeveyne boş ameliyat önlüğü tasarımı verilmiştir. Bu önlük şeklini, renk ve içerik açısından tasarlanması istenmiştir. Çalışma verilerinin toplanması 10-15 dakika sürmüş olup araştırma kapsamına alınan çocuk ve ebeveynlerinden yazılı onam alınmıştır. Veriler SPSS 22 paket programında değerlendirilmiştir. Tanımlayıcı özellikler sayı ve yüzde olarak değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan çalışmada 36 çocuk ve 36 ebeveyn değerlendirilmiştir. Çocukların %58.33'ü erkek, yaş ortalaması 9.90 ± 2.07 (min. 7; max. 12) olarak bulunmuştur. Ebeveynlerin yaş ortalaması 39.1 ± 5.93 (min. 31; max. 51)'tür. Çocukların %38.89'u hastaneyi çok kötü bulduğunu, %72.2'si hastanenin sıkıcı olduğunu, %38.89'u hastanenin biraz korkutucu olduğunu, %69.44'ü ameliyathane önlüklerini beğenmediğini ve önlüklerin rahat olmadığını belirtmiştir. Ebeveynlerin %66.66'sı hastanenin güven verici bir ortam olmadığını, %52.77'si ameliyat önlüklerini hijyenik bulmadıklarını, %83.34'ü önlüklerin çocukları için korkutucu olduğunu, %88.89'u çocukları için önlüklerin rahat olmadığını belirtmiştir.

Sonuç: Yapılan çalışmanın sonucuna göre çocukların ve ebeveynlerin ameliyat önlüklerini beğenmedikleri ve rahat bulmadıkları tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Günübürlük cerrahi, Çocuk, Ameliyat Önlüğü

1.Giriş

Günübürlük cerrahi veya ayaktan ameliyat, dünya çapında sürekli gelişen ve genişleyen bir hizmettir (Anderson, Walls, & Canelo 2017). Günübürlük cerrahinin yatan hastaların ameliyat öncesi hazırlığına eşdeğer bir hazırlık, yeterlilik ve güvenlik gerektirmesine karşın, hastaneye yatış gerektirmediğinden dolayı hasta, aile, sağlık çalışanları, kurum ve maliyet açısından olumlu getirileri olduğu belirtilmektedir (Çilingir & Bayraktar 2006).

Günümüzde birçok gelişmiş ülkede günübürlük cerrahi girişimlerin yaygın olarak uygulanmasına karşın, ülkemizde bu uygulamalar henüz yenidir ve günübürlük cerrahi merkezlerinin sayısı ve çalışmaları hakkında yeterli veri bulunmamaktadır. Bununla birlikte ülkemizde günübürlük cerrahiye ilgi ve çeşitli alanlarda kullanımının yaygınlaştığı, büyük şehirlerde, Sağlık Bakanlığı, üniversite ve özel hastanelerde günübürlük cerrahi ünitelerinin olduğu bilinmektedir (Aksoy & Sayın 2004, Gül & Mızrak 2008). Son yıllarda anestezi, cerrahi teknik, asepsi ve nitelikli bakım alanında gözlenen hızlı ilerlemeler, hastanede kalma süresinin kısalması, erken mobilizasyon, postoperatif ağrının daha az olması, postoperatif enfeksiyon riskinin daha düşük olması, öz bakım girişimlerinin desteklenmesi, bağımlılık süresini kısaltarak yaşam kontrolünün kısa bir zamanda elde edilmesi ve genel hasta memnuniyeti günübürlük cerrahinin gelişimini etkileyen en önemli faktörler olarak gösterilmektedir (Anderson, Walls, & Canelo 2017, Aksoy & Sayın 2004, Rawal 2001). Günübürlük cerrahi ünitesinin başarısı etkin bir ekip çalışmasına bağlıdır.

Günübürlük cerrahi ekibi içinde hemşireler önemli rol üstlenmektedirler. Günübürlük cerrahi hemşiresinin, sürecin her aşamasında hasta ve ailesinin bilgilendirilmesi, hastanın üniteye ameliyat sonrası dönemdeki bakımı ve evde izlemi, ünitenin gereksinimlerinin belirlenip çözüm geliştirilmesi ve ekibin diğer üyeleriyle işbirliği konusunda önemli rolleri vardır (Renholm 2017). Hastanın beklentileri konusunda bilgi sahibi olan hemşirenin empatik yaklaşımlarının hazırlıklara ışık tutacağı, ön yargıların giderilmesinde etkin olabileceği vurgulanmaktadır (Aksoy & Sayın 2004, Tse & So 2008) Hemşireler aynı zamanda ameliyat öncesi dönemde pediatrik hastanın hazırlanmasında aktif rol oynarlar. Cerrahi girişimin yapılacağı gün çocuğa ve aileye ilişkin gerekli bilgileri(ailenin/çocuğun bilgilendirilmesi, yaşamsal bulgular, rutin tetkiklerin kontrolü gibi) kayıt eder. Gerekli kayıtlar tamamlandıktan sonra hastanın yaşam bulguları kayıt edilir. Çocuk ameliyathaneden çağrıldığında ise ameliyat önlüğünün giydirilmesini sağlayarak ameliyathaneye teslim eder (Aksoy & Sayın 2004, Turunen *et al.* 2017)

Literatüre baktığımızda, pediatrik hastanın ameliyat önlükleri ve önlük tercihleri üzerine yapılmış bir çalışmaya rastlanılmamıştır. Daha çok çocukların hemşire üniformaları ve bu üniformaların hasta üzerine etkilerine yönelik çalışmalar bulunmakta, bu çalışmalarda da genellikle çocukların renkli üniformaları tercih ettikleri belirtilmiştir (Albert *et al.* 2008, Meyer 1992, Roohafza *et al.* 2009, Wocial *et al.* 2010). Beyaz üniformanın çocuklarda korku ve anksiyeteye neden olduğu vurgulanmıştır (Albert *et al.* 2008, Albert *et al.* 2013, Meyer 1992, Roohafza *et al.* 2009, Wocial *et al.* 2010). Çocukların yapmış olduğu üniforma resimlerinde ise sıcak renklerin kullanılmasının olumlu, sıcak renklerden kırmızının yoğun olarak kullanılmasının ise çocuklarda agresyon durumu olabileceğini belirtilmiştir. Siyah renk korkuyu ve sıkıntıyı, kırmızı agresyonu, mavi, kahverengi ve turuncu korkuyu, kızgınlığı ve depresyonu

ifade etmiştir. Eğer resimdeki her şey kırmızı veya siyahsa bu çocuğun ya da ebeveynin kuşkulu olduğunu gösterir, pembe, kırmızı ve yeşil birlikte kullanılırsa sağlıklı renkler seçildiği şeklinde yorumlanmıştır. Ayrıca mutlu çocukların resimlerinde sıklıkla sarı ve turuncu rengi seçtikleri, siyah ve kahverengiyi ise mutsuz çocukların tercih ettiği belirtilmiştir (Burkit & Newell 2005, Burkitt, Barrett & Davis 2009, Burkit & Barret 2011, Burkit & Sheppard 2014).

Bu araştırma; 6-12 yaş grubu günübirlik cerrahi uygulanan çocukların ve ebeveynlerinin ameliyat önlüğü tercihlerinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

2. Gereç ve Yöntem

Tanımlayıcı olarak planlanan çalışmanın örneklemini, bir Çocuk Hastanesinin Çocuk Cerrahisi Polikliniğine başvurmuş ve günübirlik cerrahi müdahale geçirmiş olan 6-12 yaş arası çocuk (n=36) ve çocukların ebeveynlerinden birisi (n=36) oluşturmuştur. Veriler Kasım 2015-Haziran 2016 tarihleri arasında toplanmıştır.

Araştırmaya dâhil edilme kriterleri:

- Çocuğun günübirlik cerrahi müdahale geçirmiş olması,
- 6 – 12 yaş arasında olması,
- Çocukta mental retardasyon, down sendromu v.s bir hastalığın bulunmaması,
- Çocukların aile üyelerinden birinin (Anne /Baba)
- Çocuğun ve ebeveyninin Türkçe konuşması ve okuma yazmasının olmasıdır.

2.1. Veri Toplama Araçları

Verilerin toplanmasında çocuk ve ailelerin tanıtıcı özellikleri için “Çocuk ve Ebeveyn Bilgi Formu” ve Çocukların/ebeveynlerin önlük seçimlerini boyamaları için boş önlük resmi/boya kalemleri kullanılmıştır.

2.1.1. Çocuk ve Ebeveyn Bilgi Formu

Çocuk ve ebeveynlerin sosyodemografik özellikleri, hastane ortamı ve ameliyat önlükleri vs içeren toplam 22 sorudan oluşmuştur.

2.1.2. Çocuk ve Ebeveyn Ameliyat Önlüğü Tasarım Formu

Çocuk ve ebeveynlerin ameliyat önlüklerini tasarlayabilmesi için ameliyat önlüğü şeklinin ön ve arka yüzünü içeren form kullanılmıştır. Hem ebeveyn hem de çocuğa tercih ettikleri ameliyat önlüklerinin nasıl olmasını istedikleri, tasarım formuna bireysel olarak çizimleri/boyamaları istenmiştir. Kullanılan form örneği aşağıda gösterilmiştir.

Resim 1: Çocuk ve Ebeveyn Ameliyat Önlüğü Tasarım Formu

2.2. Verilerin Toplanması

Ameliyat sonrası dönemde örneklem kriterlerine uygun ve araştırmaya katılmayı kabul eden çocuk ve ebeveynlerine araştırmanın amacı anlatılmış ve yazılı onamları alınmıştır. Hastalara ve ebeveynlere araştırmanın amacı anlatıldıktan sonra yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak anket formu uygulanmıştır. Çalışmanın ikinci kısmında hem çocukların hem de ebeveynlerin nasıl bir ameliyat önlüğü tercihlerini

belirlemek için ameliyat önlüğü resimleri (ön/arka) verilmiş ve boyamaları istenmiştir. Veri toplama süreci her bir çocuk ve ebeveyn için 20-25 dk sürmüştür.

2.3. Verilerin Analizi

Araştırma verilerinin istatistiksel analizi için SPSS for Windows 22.0 paket programı kullanılmıştır. Araştırma kapsamına alınan çocuk ve ebeveynlere ilişkin sosyo-demografik özellikler sayı ve yüzde olarak değerlendirilmiştir.

2.4. Etik

Araştırmanın yapılabilmesi için Ege Üniversite Bilimsel Etik Kurulu'ndan (2015-97) ve çalışmanın yapılacağı klinikten gerekli izinler alınmıştır. Araştırma kapsamına alınan çocuklara ve ebeveynlere, çalışmanın amacı araştırmacılar tarafından açıklanıp katılımları için yazılı onamları da alınmıştır.

3. Bulgular

Çocukların tanıtıcı özelliklerine ilişkin bilgiler Tablo 1'de gösterilmiştir. Çocukların %58.33'ü erkek, yaş ortalaması 9.90 ± 2.07 (min. 7; max. 12) olarak bulunmuştur. Çocukların %38.89'u hastaneyi çok kötü bulduğunu, %72.22'si hastanenin sıkıcı olduğunu, %38.89'u hastanenin biraz korkutucu olduğunu, %69.44'ü ameliyathane önlüklerini beğenmediğini ve (%66.67) önlüklerin rahat olmadığını belirtmiştir (Tablo 1).

Tablo 1. Çocukların Tanıtıcı Özelliklerine Göre Dağılımı

Çocukların Tanıtıcı Özellikleri	Sayı (n)	Yüzde
Cinsiyet		
Erkek	21	58.33
Kız	15	41.67
Hastaneyi nasıl buldun sorusuna verdikleri cevaplar		
Çok kötü	14	38.89
Biraz kötü	15	41.67
Hoşlandım	7	19.44
Hastaneyi;		
Sıkıcı buluyorum	26	72.22
Eğlenceli buluyorum	10	27.28
Hastaneyi korkutucu bulma		
Çok	13	36.11
Biraz	14	38.89
Hiç	9	25
Ameliyat önlüğünü beğeniyorum		
Evet	11	30.56
Hayır	25	69.44
Ameliyat önlüğünü rahat buluyorum		
Evet	12	33.33
Hayır	24	66.67
Toplam	36	100

Ebeveynlerin tanıtıcı özelliklerine ilişkin bilgilere Tablo 2'de yer verilmiştir. Çalışmaya çocuğun ebeveyni olarak 28 anne ve 8 baba alınmıştır. Ebeveynlerin yaş ortalaması 39.1 ± 5.93 (min.31; max. 51)'tür. 15(%41.67) ebeveyn ilkökul, 9(%25) ebeveyn ortaokul ve 12(%33.33) ebeveyn lise mezunudur. Hastaneyi nasıl buldun sorusuna ebeveynlerin cevaplarının dağılımı %13.89'u çok kötü, %36.11'i biraz kötü bulduğu şeklindedir. Ebeveynlerin %41.67'si önlüklerin çocukları için çok korkutucu olduğunu ifade etmiştir (Tablo 2). Ebeveynlerin %66.6'si hastanenin güven verici bir ortam olmadığını, %52.7'si ameliyat önlüklerini hijyenik bulmadıklarını, olduğunu, %88.8'i çocukları için önlüklerin rahat olmadığını belirtmiştir.

Tablo 2. Ebeveynlerin Tanıtıcı Özelliklerine Göre Dağılımı

Ebeveynlerin Tanıtıcı Özellikleri	Sayı (n)	Yüzde
Anne	28	77.78
Baba	8	22.22
Eğitim durumu		
İlkokul	15	41.67
Ortaokul	9	25
Lise	12	33.33
Hastaneyi nasıl buldun sorusuna verdikleri cevaplar		
Çok kötü	5	13.89
Biraz kötü	13	36.11
Hoşlandım	18	50
Hastaneyi korkutucu bulma		
Çok	15	41.67
Biraz	10	27.77
Hiç	11	30.56
Toplam	36	100

Çalışmanın ikinci bölümünde önlük boyamalarında kız çocukları, ev, güneş, yıldız, bebek, çiçek gibi figürler yer alırken (Resim 2); erkek çocuklarında ise tutulan takım amblemi, arabalar yer almaktadır (Resim 3, 4). Çocuklar ana renklerden kırmızı, sarı ve mavi rengi; ara renklerden de turuncu, mor, yeşil rengi tercih etmişlerdir. Çocuklar ameliyat önlüğünü boyarken en çok sarı, mavi ve turuncu renkleri tercih etmiştir.

Resim 2. Çocukların Boyadığı Ameliyat Önlüklerinden Örnekler-1

Resim 3. Çocukların Boyadığı Ameliyat Önlüklerinden Örnekler-2

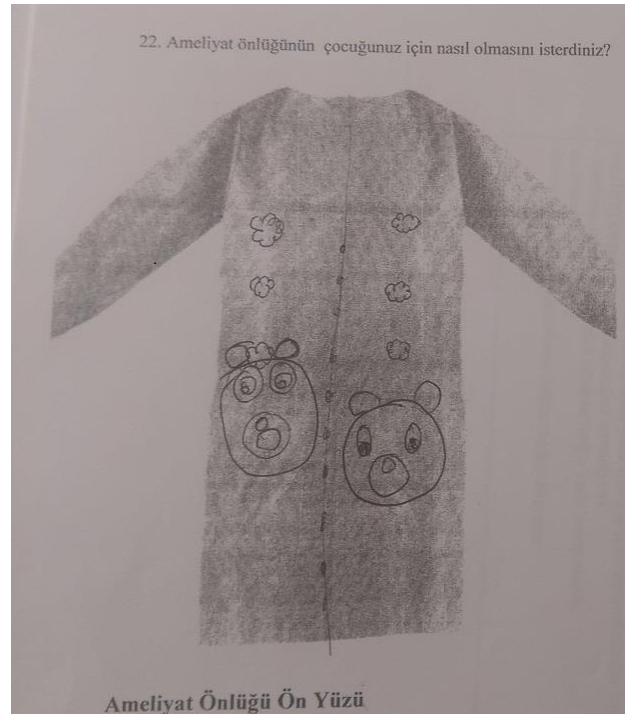

Resim 4. Çocukların Boyadığı Ameliyat Önlüklerinden Örnekler-3

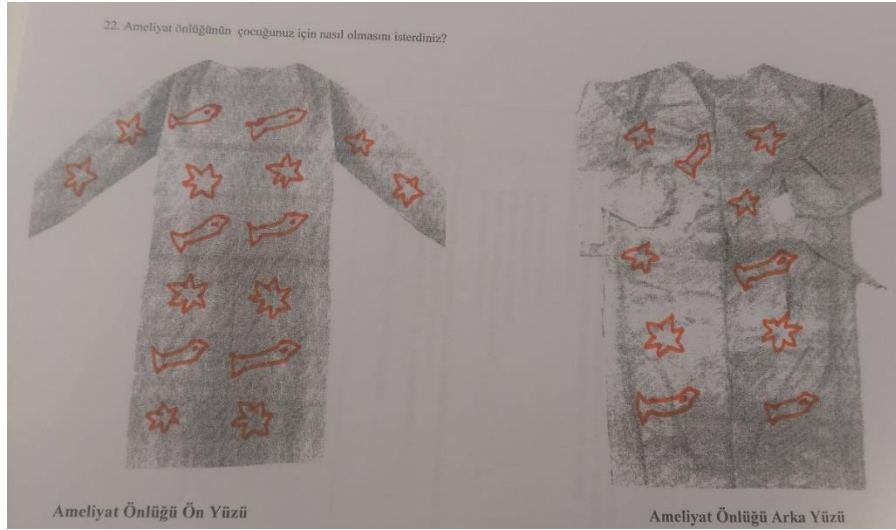
Ebeveynlerin boyadığı önlük resimlerinde renk tercihleri mavi, pembe, yeşil ve turuncu ağırlıklıdır. Ebeveynler önlük tercihlerini kız ve erkek olarak ayrı belirtmişlerdir. Kız çocukları için ameliyat önlüğü boyamalarında fiyonk, kurdele, çiçek, balık, denizyıldızı gibi figürler kullanılırken, erkek çocuklar için de araba, çizgi film karakterleri, uzay resmi kullanmışlardır (Resim 5,6,7). Ebeveynler ana renklerden sırasıyla sarı, mavi kırmızı rengi; ara renklerden de turuncu, mor ve yeşil rengi tercih etmişlerdir. Ebeveynler ameliyat önlüğünü boyarken en çok sarı, mavi, turuncu renkleri tercih etmiştir. Çocukların boyadığı önlük resimlerinin 4'ünde, ebeveynlerin ise 1'inde nötr renklerden siyah renk kullanılmıştır. Çocuklar ve ebeveynler önlük boyamalarında beyaz ve gri rengi tercih etmemişlerdir.

Resim 5. Ebeveynlerin Boyadığı Ameliyat Önlüklerinden Örnekler-1

Resim 6. Ebeveynlerin Boyadığı Ameliyat Önlüklerinden Örnekler-2

Resim 7. Ebeveynlerin Boyadığı Ameliyat Önlüklerinden Örnekler-3

4. Tartışma

Günübirlik cerrahi, tıbbi kelimelerin kullanılması, hastane ortamı çocuklarda korkuya, kızgınlığa ve anksiyeteye neden olmaktadır. Bu nedenle hastane ortamının çocuklar için daha çekici bir ortama dönüşmesi gerekmektedir. Hemşirelerin görünümü, ameliyathane ortamı, ameliyat önlüğü, kullanılan renkler çocuk ve ebeveynde strese neden olan etkenlerin görselliğinin artırılması hasta ve ebeveynlerin algılarını olumlu yönde etkileyebilir. Renkler, insanların duyguları üzerine de etkilidir (Terwogt & Hoeksma 1995). Üniformaların görünümü, renk ve biçimi hem hastalar ve aile üyeleri ile etkileşimlerini etkileyebilir hem de hasta ve ailenin profesyonellik ve görüntü algılarını şekillendirebilir (Albert *et al.* & 2008, Küçük ve ark. 2015, Hartman & Butz 2012, Houweling 2004).

Çalışmada çocuklar ve ebeveynler ameliyat önlüğü boyarken beyaz rengi tercih etmemişlerdir. Literatürde ise üniformalarla yapılan çalışmaya oranla ameliyat önlüğü ile ilgili hiç bir çalışma bulunmamaktadır. Üniformalarla ilgili yapılan çalışmalar incelendiğinde, Albert ve arkadaşları (2013) 233 çocuk ile yaptıkları çalışmada, çocukların duygularının hemşire formalarının renkleriyle ilgili olduğunu ve beyaz düz hemşire formasında olumsuz duyguların (sinirli, korkutucu, sıkıcı, rahatsız) en yüksek olduğunu belirtmiştir (Albert *et al.* 2013). Wocial ve arkadaşlarının (2010) çalışmasında, çocukların hemşire üniformasının pantolonunu beyaz, üst üniformayı ise renkli tercih etmişir (Wocial *et al.* 2010). Meyer'in (1992) 3-5 yaş arası 100 çocuk ile yaptığı çalışmada, çocukların en çok beyaz üniformalı hemşirelerden korktuklarını saptamışlardı (Meyer 1992). Benzer şekilde Roohafza ve arkadaşlarının (2009) pediatrik cerrahi ünitesinde 3 ya da 5 gün yatan 7-15 yaş arası 92 çocuk ile yaptığı çalışmada, beyaz hemşire üniformasına maruz kalan çocukların anksiyete puanı, renkli üniformaya maruz kalan çocuklara göre daha yüksek olduğu belirtilmiştir (Roohafza *et al.* 2009). Fakat Albert ve arkadaşlarının (2008) yaptığı çalışmada pediatrik yaş grubunun forma seçiminin beyaz olduğu vurgulanmıştır (Albert *et al.* 2008).

Ameliyat önlüklerinin düz yeşil renkte olması (soğuk renk kullanılması), önlüğün giyilme biçiminden dolayı 6-12 yaş arası çocuklarda korkuya neden olabilmektedir. Yapılan çalışmada da çocukların boyadığı resimlerde ameliyat önlüğü tercihlerinin renkli ve desenli olduğu görülmüştür. Bununla birlikte ebeveynlerin de çocukları için ameliyat önlükleri tercihleri, önlüklerin renkli ve desenli olması yönündedir.

Çalışmada ayrıca ebeveynler, desenleri çocukların cinsiyetlerine göre belirlemişlerdir. Ayrıca çocukları için önlüklerle ilgili "her çocuğun yaşına uygun olmalıdır", "önlük uzun olsun, temiz ve düzgün olsun", "biraz çocuklara yönelik çizgi kahramanlarla sempatik bir görüntü olabilir, tek kullanımlık olursa daha hijyenik olur" şeklinde ifade kullanmışlardır.

Dünya genelinde olduğu gibi ülkemizde de uzun yıllar ameliyat önlüklerinin renk ve model seçimi ulusal düzeyde otoritelerce belirlenmiştir. Sağlık profesyonelleri ameliyat önlüğü giydirmenin önlük gerekliliğine her dönemde inandıkları halde uzunca bir süre önlüğün model ve rengi konusunda bireysel tercihlerini dile getirememişlerdir. Çocuklara uygulanacak girişimler öncesinde korku ve anksiyete seviyesinin yüksek olması, hem cerrahi müdahale sürecini hem de postoperatif dönemi fizyolojik ve psikolojik olarak olumsuz etkilemektedir. Bu olumsuz etkiler dikkate alındığında günübirlik cerrahi

uygulanacak 6-12 yaş arası çocukların daha az korku yaşaması için ameliyat önlüklerinin kız ve erkek çocuklar için özel tasarlanması bu açıdan da önemlidir. Önlüklere yönelik yapılacak bireye özgü tasarımların, hem anksiyete, korkuyu azaltmada hem de yapılacak cerrahi müdahaleye yönelik uyumu sağlamada olumlu yönde etkili olabileceği düşünülmektedir.

5. Sınırlılıklar

Çalışmanın çeşitli sınırlılıkları vardır. Bunlardan birinci çalışma tek merkezde yapılmış olup sadece cerrahi klinikte yürütülmüştür. Bu nedenle çalışmanın bulguları diğer merkezler için geçerli olmayabilir ya da öncelikler değişebilir.

Ayrıca çalışmaya sadece gününbirlik cerrahi uygulanan 6- 12 yaş arası çocuklar dâhil edilmiştir. Buna bağlı olarak araştırmanın bulguları cerrahi müdahale geçiren tüm çocuklara genellenemez.

6. Sonuç ve Öneriler

Çalışmamızda çocukların çoğu hastaneyi sıkıcı ve biraz korkutucu olarak değerlendirmiştir. Ebeveynlerin ise yoğunluğunun ameliyat önlüklerini beğenmedikleri ve rahat bulmadıkları vurgulanmıştır. Ebeveynler önlüklerin daha kolay giyilebilecek şekilde olması gerektiğini belirtmiştir. Çocukların ve ebeveynlerin boyadığı resimlerde ameliyat önlüğü tercihlerinin renkli ve desenli olduğu görülmüştür.

Çalışmadan elde edilen sonuçlar doğrultusunda öneriler;

- Çocukların/ ebeveynlerin tercihlerine göre klinikte ameliyat önlükleri tercihleri gözden geçirilip, tasarlanabilir. Uygulamaya konulabilir.
- Daha geniş örneklem gruplarıyla çalışma detaylandırılabilir.
- Çocuklar ve ebeveynlerle ameliyat önlükleri tercihleri konusunda nitel çalışmalar planlanabilir.

Not:

Bu çalışma, XXI.Ulusal Çocuk Cerrahisi Hemşireliği Kongresi'nde (Edirne, 25-28 Ekim 2017) sözel bildiri olarak sunulmuş olup, çalışma sözel bildiri ödülü almıştır.

Kaynakça

- Aksoy, G., & Sayın, Y. Y. (2004). Gününbirlik cerrahide hastanın hazırlığı. *C.Ü. Hemşirelik Yüksek Okulu Dergisi*, 8 (2), 69-81.
- Albert, N. M., Burke, J., Bena, J. F., Morrison, S. M., Forney, J., & Krajewski, S. (2013). Nurses' uniform color and feelings/emotions in school-aged children receiving health care. *Journal of Pediatric Nursing*, 28(2), 141-149.
- Albert, N. M., Wocial, L., Meyer, K. H., Na, J., & Trochelman, K. (2008). Impact of Nurses' Uniforms on Patient And Family Perceptions of Nurse Professionalism. *Applied Nursing Research*, 21, 181-190.
- Anderson, T., Walls, M., & Canelo, R. (2017). Day case surgery guidelines. *Surgery (Oxford)*, 35(2), 85-91.
- Burkitt, E., & Barrett, M. (2011). The effects of different drawing materials on children's drawings of positive and negative human figures. *Educational Psychology*, 31(4), 459-479.
- Burkitt, E., & Newell, T. (2005). Effects of human figure type on children's use of colour to depict sadness and happiness. *International Journal of Art Therapy*, 10(1), 15-22.
- Burkitt, E., & Sheppard, L. (2014). Children's colour use to portray themselves and others with happy, sad and mixed emotion. *Educational Psychology*, 34(2), 231-251.
- Burkitt, E., Barrett, M., & Davis, A. (2009). Effects of different emotion terms on the size and colour of children's drawings. *International Journal of Art Therapy*, 14(2), 74-84.
- Çilingir, D., & Bayraktar, N. (2006). Gününbirlik cerrahi süreci ve hemşirelik bakımı. *Hacettepe Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Dergisi*, 13(1), 69-81.

- Gül, R., & Mızrak, A. (2008). Günübirlık Cerrahi Ünitemizde İlk Sekiz Aylık Uygulamalarımız. *Gaziantep Tıp Dergisi*, 14, 23-27.
- Hartman, M. S. N., & Butz, R. N. (2012). To Uniform or Not to Uniform? That is the Question.
- Houweling, L.(2004). Image, function and style: A history of the nursing uniform. *American Journal of Nursing*, 104 (4), 40-48.
- Küçük, L., Çömez, T., Kaçar, S., Sümeli, F., & Taşkıran, Ö. (2015). Psychiatric Patients' Perspective: Nursing Uniforms. *Archives of psychiatric nursing*, 29(6), 383-387.
- Meyer, D. (1992). Children's responses to nursing attire. *Pediatric Nursing*, 18(2), 157-60.
- Rawal, N. (2001). Analgesia for day-case surgery. *British journal of anaesthesia*, 87(1), 73-87.
- Renholm, M., Suominen, T., Puukka, P., & Leino-Kilpi, H. (2017). Nurses' Perceptions of Patient Care Continuity in Day Surgery. *Journal of PeriAnesthesia Nursing*, 32(6), 609-618.
- Roohafza, H., Pirnia, A., Sadeghi, M., Toghianifar, N., Talaei, M., & Ashrafi, M.(2009). Impact of Nurses Clothing on Anxiety of Hospitalised Children. *Journal of Clinical Nursing*, 18(13), 1953-1959.
- Terwogt, M. M., & Hoeksma, J. B.(1995). Colors and Emotions: Preference and Combinations. *Journal of General Psychology*, 122, 5-17.
- Tse, K. Y., & So, W. K. W. (2008). Nurses' perceptions of preoperative teaching for ambulatory surgical patients. *Journal of Advanced nursing*, 63(6), 619-625.
- Turunen, E., Miettinen, M., Setälä, L., & Vehviläinen-Julkunen, K. (2017). An integrative review of a preoperative nursing care structure. *Journal of clinical nursing*, 26(7-8), 915-930.
- Wocial, L., Albert, N. M., Fettes, S., Birch, S., Howey, K., Na, J, et al. (2010). Impact of Pediatric Nurses' Uniforms on Perceptions of Nurse Professionalism. *Pediatric Nursing*, 36(6), 320-326.